

اقتصاد صنعت گردشگری طی بحران کووید-۱۹

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران
معاونت بررسی‌های اقتصادی

تهیه کننده: فروغ کریمی امیرکیاسر

ناظر: عاطفه قاسمیان

واحد گردآوری و تحلیل آمارهای اقتصادی

معاونت بررسی‌های اقتصادی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران

اسفند ۱۳۹۹

از طریق ایمیل زیر می‌توانید پیشنهادهای و نظرات اصلاحی خود را به واحد مربوطه منعکس نمایید:

economic.tccim@gmail.com

استفاده از مطالب این گزارش با ذکر منبع بلامانع است.

چکیده

همه‌گیری کووید-۱۹، بحران جهانی که هیچ زمان دیگری همانند آن در تاریخ اتفاق نیفتاده، منجر به توقف ناگهانی سفر و افت میزان فعالیت‌های اقتصادی در سطح جهان شده است. گردشگری بیش از ۱۰ درصد اقتصاد جهانی را شامل می‌شود و در بسیاری از کشورها سهم بزرگی از صادرات و درآمد ارزی را تشکیل می‌دهد. از آنجایی که این صنعت بسیار به هم پیوسته بوده و بخش‌های متعدد به عملکرد آن وابسته است، این همه‌گیری آثار شدیدی بر زنجیره تامین این صنعت داشته و میلیون‌ها شغل در این صنعت را در معرض خطر قرار داده است.

براساس آمارها، درآمد صادراتی صنعت گردشگری در سال ۲۰۲۰ با کاهش حدوداً ۱.۳ هزار میلیارد دلاری نسبت به ۲۰۱۹ مواجه شده و به دلیل شیوع جهش‌های جدید کووید-۱۹ و ادامه محدودیت‌های مسافرتی توسط دولت‌ها برای جلوگیری از شیوع بیشتر بیماری، انتظار می‌رود احیای صنعت گردشگری به کندی صورت گیرد. متخصصان حوزه گردشگری در ارتباط با چشم‌انداز این صنعت بسیار محافظه‌کارانه نظر می‌دهند، بطوریکه اکثریت آنها انتظار ندارند که پیش از سال ۲۰۲۳ این صنعت به سطح پیش از همه‌گیری برسد.

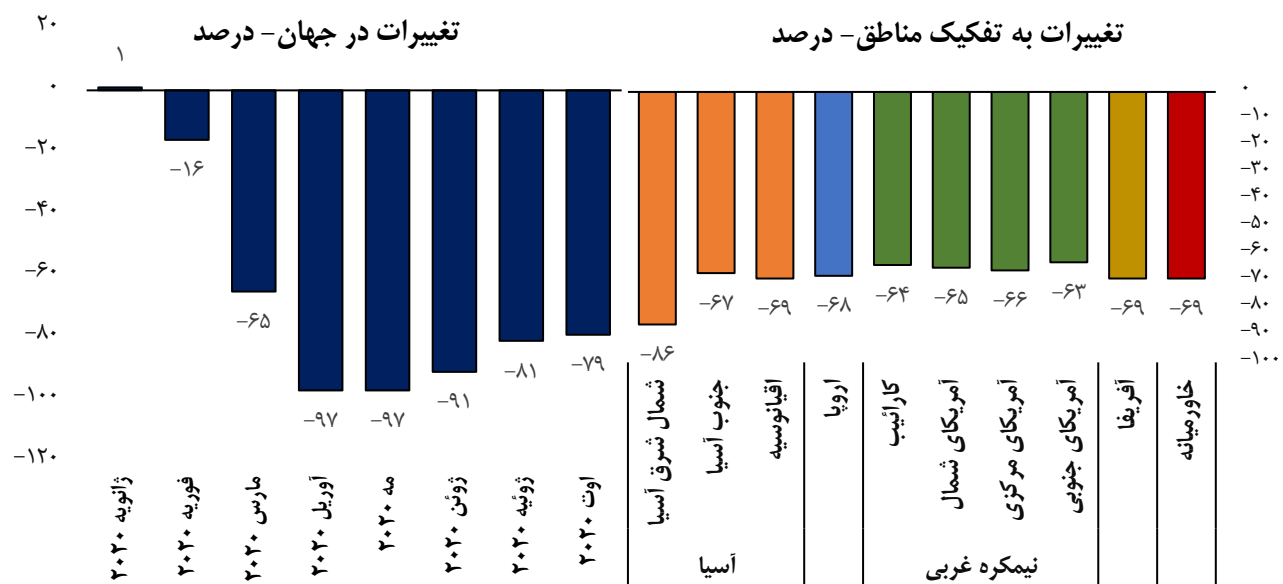
گزارش حاضر با اشاره به شوک‌های وارده به صنعت گردشگری ناشی از کووید-۱۹، این همه‌گیری را با همه‌گیری‌های پیشین مقایسه می‌کند و در ادامه به بررسی گزینه‌های سیاستی در راستای ایجاد یک شرایط عادی جدید، می‌پردازد.

شوک کووید-۱۹ بر صنعت گردشگری

کووید-۱۹ اثرات مخربی بر جابجایی افراد و سفر داشته است. به منظور کاهش سرعت شیوع بیماری، دولت‌ها اقدامات گسترده‌ای را برای مهار بیماری انجام داده‌اند. با اینکه اکنون بسیاری از کشورها در برخی بخش‌ها محدودیت‌ها را کاهش داده‌اند، اما بسته به شدت تماس، هتل‌ها، خرده‌فروشی‌ها و تجمع‌های داخل ساختمان (مانند رستوران‌ها) به دلیل ریسک بالا، همچنان با محدودیت‌های بسیاری فعالیت دارند. مسافرت هوایی همچنان با محدودیت همراه بوده (تا اکتبر ۲۰۲۰ تعداد پروازهای جهانی ۴۶ درصد نسبت به سال گذشته کاهش داشته است) و هنوز محدودیت‌های ورودی برای کشورهایی که دارای موارد بالای بیماری هستند، وجود دارد.

این محدودیت‌ها، به همراه عدم اطمینان اقتصادی گسترده در سطح جهان، منجر به سقوط چشم‌گیر ورود گردشگران بین‌المللی شده است. طبق آمارها، طی ۸ ماه نخست ۲۰۲۰ ورود گردشگران بین‌المللی حدود ۷۰ درصد کاهش یافته و این کاهش در ماه اوت به حدود ۸۰ درصد رسیده است (نمودار ۱). سازمان گردشگری جهانی سازمان ملل (UNWTO) نیز برآورد کرده که کاهش تقریباً ۸۰ درصدی ورود گردشگری در سال ۲۰۲۰ می‌تواند معادل کاهش بیش از ۱.۲ هزار میلیارد دلار مخارج گردشگری و به خطر افتادن ۱۰۰ میلیون شغل که مستقیماً به گردشگری وابسته است (و عمدتاً در بنگاه‌های کوچک و متوسط فعالیت می‌کنند) باشد. در سال ۲۰۲۰، در برخی ماه‌های سال، جریان گردشگری ورودی نسبت به ماه مشابه سال قبل، بیش از ۹۰ درصد کاهش داشته است (نمودار ۱).

نمودار ۱- جریان گردشگری بین‌المللی تا اوت ۲۰۲۰ (تغییرات نسبت به مدت مشابه سال قبل)

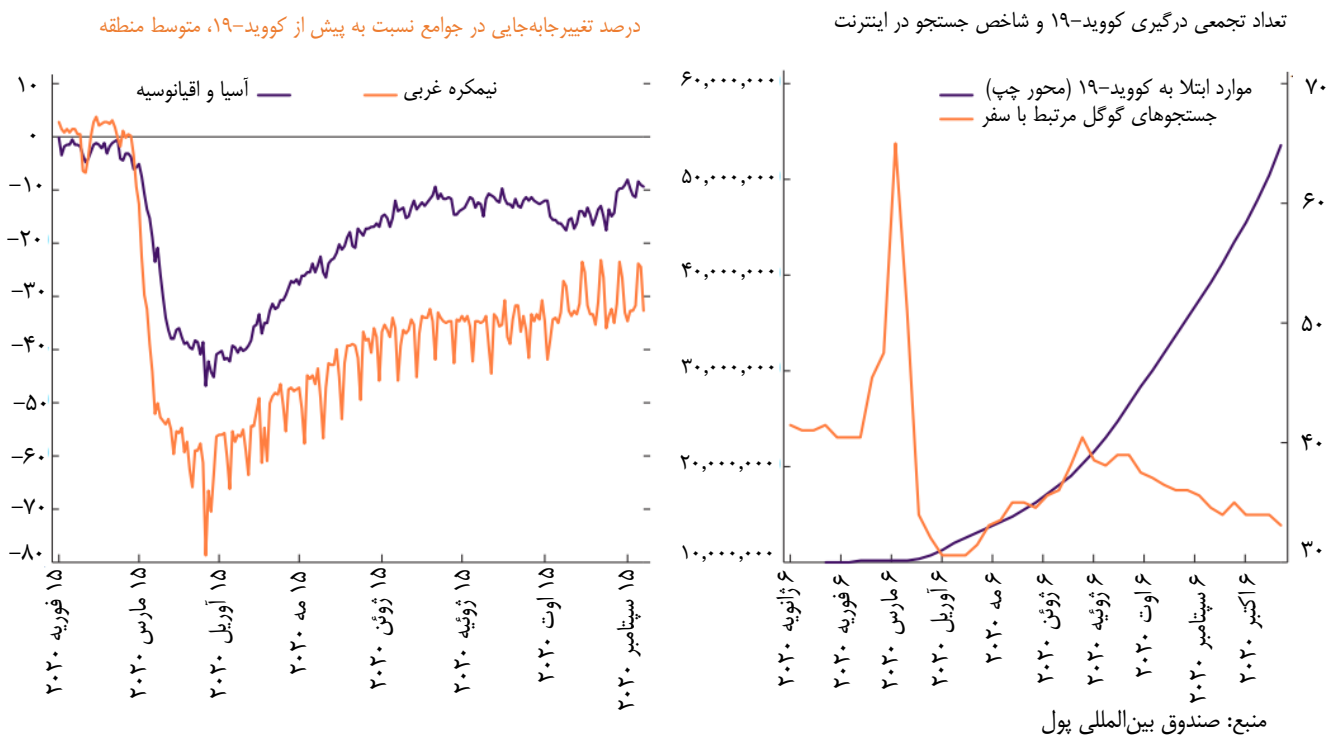
منبع: صندوق بین‌المللی پول

^۱ The World Tourism Organization

براساس آنچه که در نمودار ۱ نشان داده شده، در میان مناطق مختلف، شمال شرق آسیا منطقه‌ای بوده که بیشترین کاهش را در تعداد ورودی گردشگری (۸۶٪) تجربه کرده و کمترین افت نیز متوجه آمریکای جنوبی (۶۳٪) شده است. در منطقه خاورمیانه، افت گردشگری بین‌المللی برابر با ۶۹ درصد اعلام شده که بعد از منطقه شمال شرق آسیا، بالاترین افت را تجربه کرده است.

جابه‌جایی در جوامع و داده‌های مرتبط با تعداد جستجو در اینترنت نیز نشان از اثر بی‌سابقه کووید-۱۹ بر سفر و گردشگری دارد. براساس گزارش‌های مربوط به جابه‌جایی‌ها در جوامع که توسط شرکت‌های «اپل» و «گوگل» (و همچنین سایر ارائه‌دهندگان خدمات اینترنتی مانند بایدو (Baidu) در چین) منتشر شده، متوسط کاهش جابه‌جایی‌ها در سراسر جهان نسبت به پیش از همه‌گیری، در آسیا و اقیانوسیه به ۴۷ درصد و در نیمکره غربی به ۷۵ درصد رسیده است. همچنین بین شیوع کووید-۱۹ و میزان جستجوهای اینترنتی مربوط به سفر، همبستگی بالایی منفی وجود دارد یعنی با افزایش تعداد مبتلایان به کووید-۱۹، میزان جستجو در اینترنت برای یافتن مقصد گردشگری، کاهش یافته است (نمودار ۲).

نمودار ۲- کووید-۱۹، جابه‌جایی و جستجو در اینترنت

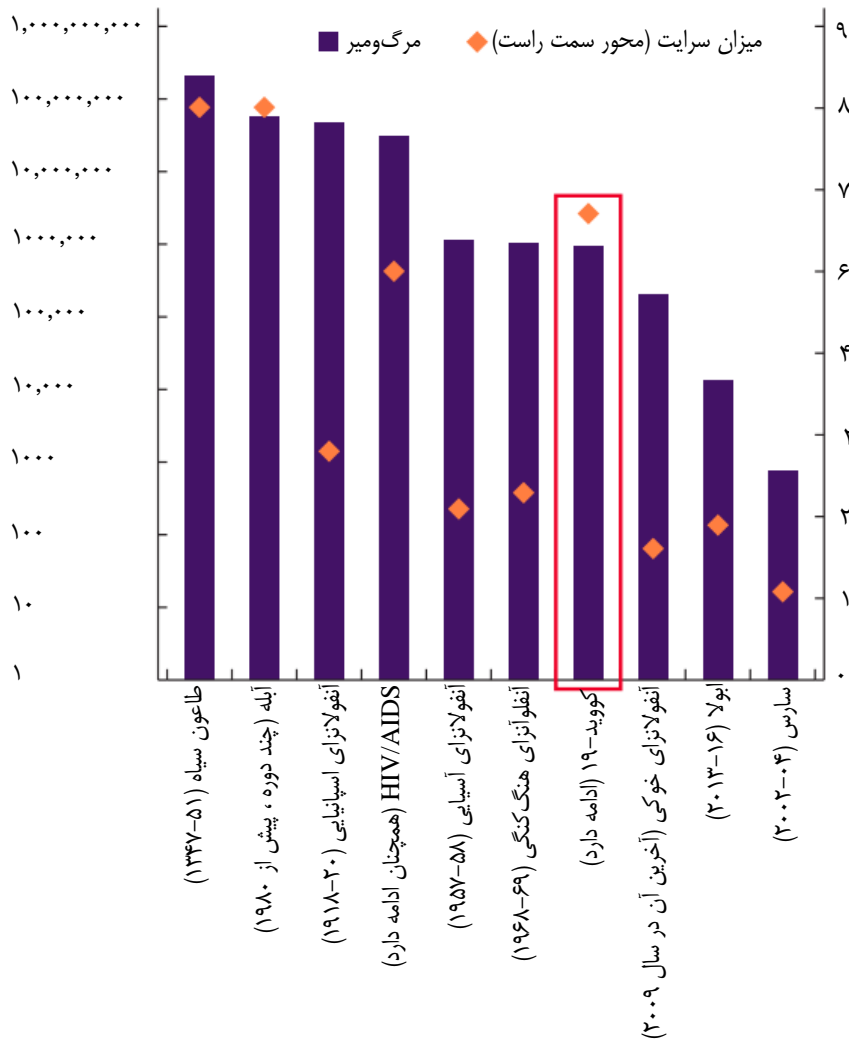

مقایسه کووید-۱۹ با همه‌گیری‌های پیشین

تجزیه و تحلیل تحولات گردشگری در سطح بین‌المللی طی همه‌گیری‌های گذشته، می‌تواند به درک بهتر اثرات کووید-۱۹ نیز کمک کند. سایر بیماری‌های واگیردار قبلی از جمله چندین همه‌گیری که در قرن ۲۰ و ۲۱ که توسط ویروس آنفلانزا یا

ویروس کرونا ایجاد شده، اثرات اقتصادی قابل توجهی در سراسر جهان داشته‌اند. با این حال، اگرچه که نرخ مرگ و میر مربوط به کووید-۱۹ پایین‌تر از برخی همه‌گیری‌های پیشین است، اما اثرات بی‌سابقه‌ای بر سلامت، اجتماع و اقتصاد داشته که این امر البته به دلیل سرایت بالا و شیوع جهانی آن است (نمودار ۳). با اینکه همه‌گیری‌های پیشین عمدتاً کوتاه مدت بوده‌اند، اما نحوه خروج هر کشور از بحران فعلی به انتخاب سیاست‌های انجام شده طی همه‌گیری، تعدیل‌ها و قدرت اقتصادی و نهادی پیش از کووید-۱۹ بستگی دارد. از این رو، بررسی تحولات گردشگری در همه‌گیری‌های پیشین می‌تواند کمی مسیر بهبود از بحران فعلی را روشن‌تر سازد.

نمودار ۳- همه‌گیری‌های گذشته: مرگ و میر و سرایت

همانطور که در نمودار ۳ نیز نشان داده شده، میزان مرگ و میر ناشی از کووید-۱۹ هنوز به سطح طاعون، آبله و آنفلوآنزای اسپانیایی نرسیده، اما به طور نسبی میزان سرایت آن بالاتر از همه‌گیری آنفلوآنزای اسپانیایی و برخی دیگر از بیماری‌ها است.

براساس بررسی‌هایی که صندوق بین‌المللی پول با توجه به آمارهای همه‌گیری‌های پیشین بر اثر همه‌گیری بر صنعت گردشگری انجام داده، به نظر می‌رسد دوره‌های همه‌گیری گذشته اثر منفی بیشتری بر جریان گردشگری دو طرفه در سطح جهان داشته است. البته سطح درآمدی، نزدیکی دو کشور و همسایگی جغرافیایی نیز با جریان گردشگری ارتباط دارد. همچنین شباهت‌های فرهنگی و روابط تاریخی دو کشور، عوامل جمعیتی مانند جمعیت و امید به زندگی نیز با جریان‌های قوی‌تر گردشگری ارتباط مستقیم داشته‌اند.

منبع: صندوق بین‌المللی پول

میزان سرایت بیماری توسط شاخص R_0 یا «عدد سرایت موثر» بدست آمده است. این یک عبارت ریاضی است که مشخص می‌کند یک بیماری عفونی، به چه میزان مسری است یا در واقع به طور متوسط هر یک نفر شخص بیمار، ویروس را به چند نفر دیگر منتقل می‌کند.

با توجه به آمارها، اثرگذاری همه‌گیری مالاریا و تب زرد بر جریان گردشگری کم‌تر بوده، این در حالی است که این اثر در بیماری‌های ابولا و سارس بسیار قابل توجه بوده است. به عنوان مثال در مورد سارس، به طور متوسط افزایش ۱۰ درصدی موارد بیماری به کاهش ۴.۷ درصدی ورود گردشگران بین‌المللی منجر شده است. البته با توجه به سطح درآمدی و زیرساخت‌های بهداشتی، این اثرگذاری در میان گروه‌های کشورهای متفاوت بوده است. اثر بیماری‌های همه‌گیر در کشورهای در حال توسعه، بخصوص در آسیا، آمریکای لاتین و کارائیب به طور قابل توجهی بالاتر بوده است. به عنوان مثال، در کشورهای در حال توسعه افزایش ۱۰ درصدی تعداد موارد بیماری سارس، به طور متوسط منجر به کاهش ۸ درصدی جریان ورودی گردشگران بین‌المللی شده که تقریباً دو برابر متوسط اثر آن بر کل کشورها است. این اثرگذاری حتی در مورد کووید-۱۹ نیز بیشتر بوده است.

از آنجایی که شباهت‌های بسیاری بین همه‌گیری سارس و کووید-۱۹ وجود دارد، برآوردی از اثرگذاری همه‌گیری کووید-۱۹ (با توجه به نرخ اثرگذاری سارس) بر جریان گردشگری بدست آمده که حدوداً ۶۵ درصد کاهش در نیمه نخست ۲۰۲۰ و ۸۳ درصد کاهش در کل سال ۲۰۲۰ بوده است.

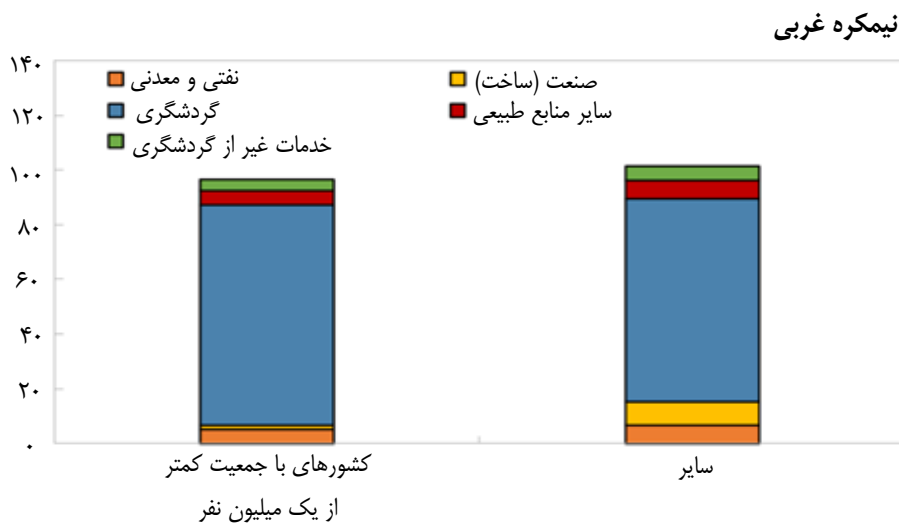
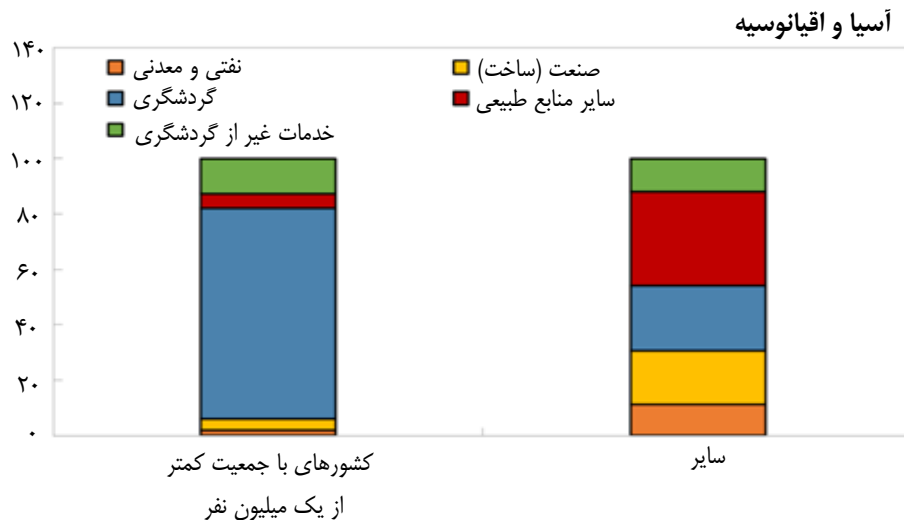
گزینه‌های سیاستی در مسیر ایجاد شرایط نرمال جدید

با اینکه اغلب اقتصادهای وابسته به گردشگری، برای خروج از بحران نیازمند اقداماتی در سطح جهانی هستند، اما انتخاب‌های سیاستی و نهادی هم می‌تواند نقش کلیدی در احیای اقتصادی آنها داشته باشد. با توجه به میزان بالای عدم اطمینان در سطح جهان در ارتباط با دوران پس از کووید-۱۹ و خسارات طولانی‌مدت و عمیق وارد شده بر اقتصاد، کشورهای وابسته به گردشگری باید با هماهنگی بخش خصوصی، برای ایجاد و مطابقت با پروتکل‌های بهداشتی و ایمنی، مجموعه‌ای از راه‌حل‌های سیاستی را شناسایی کنند و بسنجند. هماهنگی نزدیک بین بخش‌های هواپیمایی، مهمان‌داری و بیمه نیز برای سازگاری با شرایط سلامت و بهداشت در کشورهای خاص مورد نیاز است.

سیاست‌های مالی و کلان مالی می‌تواند نقش مهمی در تسکین خسارات عمیق اقتصادی وارد شده به بسیاری از اقتصادهای وابسته به گردشگری داشته باشد. در بسیاری از این اقتصادها، محرک‌های مالی برای کمک به بخش گردشگری نیاز است؛ ضمن اینکه باید مراقب فضای سیاستی مالی موجود و نگرانی‌های پایدار بدهی نیز بود. سیاست‌های هدفمند برای رسیدگی به اثر همه‌گیری بر جوانان و زنان، بخصوص از طریق دیجیتالی‌سازی، می‌تواند فراگیری و مشمولیت را توسعه دهد و به احیای این صنعت کمک کند. سیاست‌های پولی و مالی می‌تواند نقش مهمی در ارائه اعتبار به وام‌گیرندگان داشته باشد. با این وجود، نکته کلیدی برای سیاست‌گذاران، نظارت دقیق بر سلامت بخش مالی و شرکتی، با مداخلات زود هنگام و تغییر ساختار بنگاه‌های متاثر اما با پتانسیل رشد و ترقی است، پیش از آنکه آنها به ورشکستگی برسند. با توجه به منابع محدود در بسیاری از کشورها و نیاز به جلوگیری از توقف تخصیص منابع، مداخله دولت‌ها باید در بنگاه‌های استراتژیکی باشد که با مشکلات مربوط به همه‌گیری مواجه هستند. همچنین ممکن است به بررسی فرصت‌ها برای اصلاحات نظارتی در راستای کاهش اثر خسارات اقتصادی همه‌گیری کووید-۱۹ نیز نیاز باشد.

کشورها باید از طریق حمایت‌های سیاستی و اصلاحات ساختاری، ضمن ایجاد فرصت‌ها برای تنوع‌سازی در داخل و خارج از صنعت، در مدل گردشگری تجدید نظر داشته باشند. هیچ راه حل واحدی وجود ندارد که برای تمامی کشورها نتیجه یکسانی داشته باشد. در واقع ایجاد یک شرایط عادی جدید برای گردشگری بین‌المللی، قطعاً از یک کشور تا کشوری دیگر، و حتی در داخل یک کشور، متفاوت خواهد بود. سرعت و گستره بهبود در اکثر اقتصادهای وابسته به گردشگری به پیشرفت‌های جهانی بستگی دارد، اما انتخاب‌های سیاستی و نهادی نیز نقش مهمی در شکل‌گیری و پیشبرد بهبود اقتصادی پس از همه‌گیری ایفا می‌کنند. در این راستا تمرکز باید بر ایجاد راه‌حل‌های سیاستی طولانی‌مدت برای التیام زخم‌های وارد شده ناشی از کووید-۱۹ و ایجاد شرایط عادی جدید برای صنعت گردشگری با تقویت سیستم مراقبت‌های سلامت و بهداشتی، تغییر به سمت مدل‌های گردشگری پایدار، سرمایه‌گذاری در فناوری‌های جدید و ایجاد تنوع در داخل و خارج از صنعت به منظور جلوگیری از وابستگی به یک بخش اقتصادی باشد.

نمودار ۴- ترکیب صادرات در اقتصادهای وابسته گردشگری (درصد)

منبع: صندوق بین‌المللی پول

همانطور که نمودار ۴ نشان داده شده، سهم بسیار قابل توجهی از درآمد صادراتی در کشورهای کم جمعیت و وابسته به صنعت گردشگری، از بخش گردشگری است. این سهم در کشورهای نیمکره غربی حتی بیشتر از آسیا و اقیانوسیه است.

بهبود پایدار و گسترده در سفر و گردشگری بین‌المللی مستلزم همکاری جهانی است. اگرچه اولویت اصلی در سطح جهانی، تولید، خرید و توزیع لوازم و درمان‌های پزشکی و واکسن‌ها برای متوقف‌سازی کووید-۱۹ است، اما همه‌گیری فرصتی را برای کشف راه‌حل‌های طولانی‌مدت و بازسازی بخش گردشگری متناسب با نیازهای اقتصادهای مقاوم‌تر و سازگارتر با محیط زیست فراهم کرده است. همکاری جهانی و دستورالعمل‌های مربوط به پروتکل‌های سلامتی و امنیتی و پلت‌فرم‌های امن که افراد، دولت‌ها و صنعت گردشگری را در شکل‌گیری اطلاعات با هم متحد می‌سازد، راهنماهای عملی و اطلاعات لازم در مورد سفر را به گردشگران ارائه خواهد داد (مانند تست منفی کووید-۱۹ و پوشش بیمه سلامت).

فناوری همچنین می‌تواند نقش مهمی در این راستا ایفا کند. ارائه خدمات بدون تماس^۲ و سرمایه‌گذاری در فناوری دیجیتال می‌تواند پلی به سمت بهبود باشد.

در نهایت نیز اگر کاهش سفر به دلیل تغییر در ترجیحات گردشگری افراد یا تداوم آسیب‌های اقتصادی بیشتر طول بکشد، ممکن است برخی کشورهای وابسته به گردشگری برای تنوع بخشیدن به اقتصاد خود نیاز به سرمایه‌گذاری در بخش‌هایی غیر از گردشگری داشته باشند. سرمایه‌گذاری در بخش‌های دیگر، یک هدف طولانی‌مدت است اما می‌تواند توسط تقویت ارتباطات بین گردشگری و کشاورزی تولید محلی و صنعت (ساخت) انجام شود.

سیاست‌هایی که کشورهای وابسته به گردشگری به کار گرفته‌اند

پیش از شیوع همه‌گیری، گردشگری، کسب و کار بسیار بزرگی بود که بیش از ۱۰ درصد تولید ناخالص داخلی جهان را تشکیل می‌داد. این سهم حتی در اقتصادهای وابسته به گردشگری، بیشتر نیز بود. در این راستا، برخی دولت‌ها حمایت‌های مالی را یا به طور مستقیم یا از طریق وام‌های کم بهره یا ضمانت‌نامه‌هایی به این صنعت ارائه کرده‌اند. تایلند ۷۰۰ میلیون دلار را به تحریک گردشگری داخلی اختصاص داده و در عین حال، کشور وانواتو^۳ کمک‌های مالی را به بنگاه‌های کوچک و متوسط خود پیشنهاد داده است. برخی کشورها نیز به بنگاه‌های خود کمک می‌کنند تا مدل‌های کسب و کار خود را تغییر دهند و به کارکنان خود آموزش مجدد ارائه دهند. در جامائیکا، دولت کلاس‌های فنی حرفه‌ای آنلاین و رایگان به شاغلان گردشگری ارائه داده تا مهارت‌های خود را بهبود دهند. با این وجود، بسیاری از اقتصادهای وابسته به گردشگری با فضای مالی محدودی مواجه هستند. شاید ابتکارات جدید برای احیای مجدد بخش گردشگری بتواند در این راستا کمک کننده باشد. به عنوان مثال، در کاستاریکا، تعطیلات ملی به طور موقت به دوشنبه‌ها منتقل شده تا از طریق طولانی‌تر کردن تعطیلات پایان هفته، گردشگری داخلی رونق یابد. باربادوس نیز ویژگی‌هایی به نام تمبر خوشامد Welcome Stamp معرفی کرده تا به کارکنانی که

^۲ خدمات Touchless (بدون تماس) که با کاهش نقاط لمسی، امروزه به عنوان روش مهمی برای مهار شیوع ویروس به ویژه در صنعت گردشگری به کار گرفته می‌شود.

^۳ Vanuatu

به صورت دورکاری کار می‌کنند، اجازه دهد در این کشور زندگی کنند و به صورت آنلاین کار کنند. به همین ترتیب، فیجی نیز یک طرحی به نام خطوط آبی Blue Lanes را راه‌اندازی کرده که به کشتی‌های تفریحی اجازه می‌دهد، پس از مواجه شدن با قرنطینه‌های سخت و مقررات مربوط به تست کووید-۱۹، در دریا‌های این کشور پهلو بگیرند.

دوران پس از کووید-۱۹، با یک تغییر مداوم به سمت اکوتوریسم- صنعتی رو به رشد که تمرکز آن بر حفاظت از محیط زیست و ایجاد مشاغل محلی است- می‌تواند به رشد بیشتر این صنعت کمک کند. این امر یکی از عناصر کلیدی استراتژی گردشگری کاستاریکا است. تایلند نیز در حال تلاش برای تغییر به سمت بازارهای جاویژه^۴ از جمله سفرهای ماجراجویانه، تورهای سلامت و رفاهی است.

به عنوان مثال، در جامائیکا یک پلت‌فرم آنلاین راه‌اندازی شده که به خریداران در صنعت هتلداری اجازه می‌دهد که مستقیماً کالاها را از کشاورزان محلی خریداری کنند. صادرات، بخصوص صادرات خدمات، نیز می‌تواند با استفاده از توافق‌نامه‌های منطقه‌ای برای رفع محدودیت‌های اعمال شده توسط اقتصاد با مقیاس محدود، توسعه یابد.

تایلند

در مورد تایلند، می‌توان گفت که این کشور، پیش از کووید-۱۹ دارای چندین مزیت رقابتی بوده است. طبق شاخص رقابت‌پذیری جهانی مجمع جهانی اقتصاد، تایلند به لحاظ کیفیت و در دسترس بودن زیرساخت‌ها امتیاز نسبتاً خوبی دارد، دارای تجهیزات پزشکی با کیفیت بالایی است و شهرت پیشینی برای گردشگری پزشکی نیز داشته است. علاوه بر این، ظرفیت بالایی در دسترسی به گردشگران عالی رتبه، دارد و پیش از این، تجربه شیوع همه‌گیری مانند سارس را نیز داشته است. این کشور همچنین در گذشته در برابر شرایط ناآرام سیاسی و بلایای طبیعی مقاومت خوبی نشان داده است.

مقامات تایلند اقدامات پیشگیرانه‌ای را برای حمایت از بخش گردشگری انجام داده‌اند. به همراه برنامه ایجاد تامین اعتبار ۳ میلیون دلاری به اپراتورهای گردشگری، به عنوان بخشی از پاسخ بسته مالی کووید-۱۹، طی کوتاه مدت، این موارد با محوریت زیر بوده است:

ترویج گردشگری داخلی: در ژوئن ۲۰۲۰، به دنبال کاهش محدودیت‌های قرنطینه‌ای، دولت به سرعت سه برنامه به ارزش ۷۰۰ میلیون دلار (حدود ۰.۱۴ درصد تولید ناخالص داخلی این کشور) برای حمایت از گردشگری داخلی تصویب کرد. این برنامه شامل تامین بودجه برای اعطای یارانه سفر به کارکنان بخش سلامت، اختصاص یارانه اقامت، غذا و سایر هزینه‌های سفر برای با کیفیت‌سازی گردشگری داخلی و در نظر گرفتن یارانه هزینه‌های حمل و نقل برای سفرهای داخلی با مسافت طولانی است. این مشوق‌ها، سفرهای داخلی را که بین ژوئیه و اکتبر ۲۰۲۰ انجام شده‌اند، پوشش می‌دهد.

^۴ بازار جاویژه (Niche market) بخش حاشیه‌ای کوچکی از بازار است که بر روی یک نیاز ویژه یا یک کالای ویژه متمرکز شده‌است.

بازگشایی مرحله‌ای برای گردشگران بین‌المللی: مقامات تایلد چندین روش برای از سرگیری ورود گردشگران بین‌المللی در نظر گرفته‌اند:

- حباب‌های مسافرتی^۵ شامل سفرهای منحصر به فرد بین کشورها، عمدتاً کشورهای همسایه، است که شیوع کووید-۱۹ در آنها تحت کنترل است. در استفاده از این روش، اندازه بازار مقابل نیز مهم است. حباب‌های مسافرتی، که برای تابستان ۲۰۲۰ هدف‌گذاری شده بود، پس از موج دوم شیوع ویروس در چند کشور منتخب (استرالیا، ویتنام) به تعویق افتاد.
- خدمات صدور ویزا برای اقامت‌های طولانی‌مدت با محدودیت‌های جابه‌جایی برای گردشگران با مدت اقامت طولانی، معرفی و از اکتبر ۲۰۲۰ اجرایی شده است. در این برنامه نیاز است گردشگران از کشورهایی که شیوع کووید-۱۹ در آنها کم است، با داشتن بیمه پزشکی کافی و اثبات محل اقامت برای دوره ویزیت، پس از ورود به یک مرکز تعیین شده برای ۱۴ روز قرنطینه شوند و پس از اتمام قرنطینه، تست منفی کووید-۱۹ داشته باشند. همچنین آنها باید اپلیکیشنی در تلفن‌های همراه خود داشته باشند که طی اقامتشان در این کشور محل اقامت آنها را ردیابی کند. این طرح برای اقامت تا ۹۰ روز و برای دو بار ورود اعتبار دارد. از اواخر نوامبر سال ۲۰۲۰، این طرح ۸۲۵ بازدیدکننده از ۲۹ کشور مختلف (عمدتاً چین) را جذب کرده است. در اوایل دسامبر ۲۰۲۰، مقامات تایلد، توسعه این برنامه را برای بازدیدکنندگان از تمامی کشورها تصویب کردند.

تشویق استفاده ترکیبی از منابع فیزیکی و انسانی: برخی هتل‌ها برای ارائه امکانات قرنطینه و محل اقامت کارکنان بخش سلامت تغییر وضعیت داده‌اند، اگرچه نرخ اشغال هتل‌ها هنوز در پایین‌ترین سطح ممکن قرار دارد.

با نگاهی به ایجاد شرایط عادی جدید پس از همه‌گیری و در عین حال کاهش وسعت تلفات اقتصادی، مقامات تایلد در حال بررسی سایر جوانب برای حمایت از یک بخش گردشگری قوی‌تر هستند. این موارد عبارتند از:

- تغییر از سمت گردشگری انبوه به گردشگری لوکس و با میزان تراکم کم. این موضوع همراستا با اهداف بلند مدت مقامات برای ترویج گردشگری پایدار با ردپای اکولوژیکی کمتر است.
- تقویت بیشتر سیستم مراقبت‌های سلامت و بهداشتی، برای پیشگیری، شناسایی و درمان سریع از جمله دسترسی بهتر آن به گردشگران.
- سرمایه‌گذاری در منابع دیجیتال و تلفن همراه و اینترنت به منظور حمایت از ارائه خدمات بدون تماس (فرآیند ورود و خروج از هتل، نظارت بر میزان احتمالی تب و اندازه‌گیری دمای بدن گردشگران).

^۵ Travel bubbles

چین

وزارت فرهنگ و گردشگری و بانک صنعت و تجارت چین یک توافق‌نامه همکاری در سال ۲۰۲۰ امضا کرده‌اند تا به بنگاه‌های فرهنگی و گردشگری کمک کنند. بانک صنعت و تجارت چین در حال تهیه خط اعتباری ۱۰۰ میلیارد رنمینی^۶ (معادل حدود ۱۵ میلیارد دلار) برای بنگاه‌های فرهنگی و گردشگری متأثر از همه‌گیری است. این طرح در حال انجام ترتیبات جانشینی تامین مالی برای تامین نیازهای سرمایه‌گذاری از طریق اختصاص «وام مقابله با همه‌گیری»، «وام اشتغال» و «وام مالیات» در میان سایر موارد است تا از بنگاه‌های بخش خصوصی و بنگاه‌های خرد، کوچک و متوسط فعال در بخش فرهنگی و گردشگری حمایت کند. به منظور تشویق بانک‌ها به اعطای وام به بنگاه‌های کوچک، بانک مرکزی چین، اعطای مجدد^۷ و تخفیف مجدد^۸ اعطای ۱ هزار میلیارد یوان (معادل ۱۵۰ میلیارد دلار) را تصویب کرده که به رقم ۵۰۰ میلیارد یوان قبلی (معادل ۷۵ میلیارد دلار) برای افزایش اعتبار بنگاه‌های کوچک و متوسط اضافه شده است.

کمیته مرکزی حزب^۹ و شورای دولتی^{۱۰} چین، سه گروه از سیاست‌های مالیاتی و کاهش هزینه‌ای را برای حمایت از کنترل همه‌گیری و از سرگیری کار به کار گرفته‌اند. اولین گروه بر پیشگیری و کنترل همه‌گیری، تمرکز بر پشتیبانی مستقیم از درمان پزشکی و حمایت از تولید و حمل و نقل کالاهای حمایتی مرتبط تمرکز داشته است. دومین گروه بر کاهش فشار شرکت‌ها بر حق بیمه اجتماعی، حقوق بازنشستگی، بیکاری، سهم بیمه آسیب‌های ناشی از کار، حق بیمه پزشکی و کاهش مداوم هزینه‌های مراحل استخدام اختصاص داشته و سومین دسته نیز به بنگاه‌های کوچک، کسب و کارهای شخصی و مودیان کوچک مالیات بر ارزش افزوده تمرکز داشته تا به صاحب‌خانه‌هایی که اجاره‌ها را کاهش می‌دهند یا کسر می‌کنند، کمک کند. این اقدامات عبارتند از:

- افزایش دوره انتقال پرداخت تجمعی^{۱۱} مالیات بنگاه‌های فعال در صنایع متأثر از همه‌گیری در سال ۲۰۲۰ از ۵ به ۸ سال
- کاهش و معافیت تدریجی مالیات بر ارزش افزوده برای مالیات‌دهندگان در اندازه کوچک
- کاهش و معافیت در پرداخت حق بازنشستگی، بیکاری و پرداخت بیمه آسیب‌های مرتبط با کار برای بنگاه‌ها
- کاهش و معافیت بیمه افراد سالخورده، بیکاری و بیمه آسیب‌های مرتبط با کار برای خانوارهای صنعتی و تجاری^{۱۲} که در قالب واحد یا بنگاه مرتبط بیمه شده‌اند.

^۶ واحد پول رسمی کشور چین

^۷ relending

^۸ rediscount

^۹ The Party Central Committee

^{۱۰} State Council

^{۱۱} Tax Loss Carryforward

^{۱۲} شهروندان چینی که دارای ظرفیت‌های تجاری هستند، پس از ثبت نام و بر اساس مفاد آیین‌نامه مربوط به این حوزه، می‌توانند تحت عنوان خانوارهای صنعتی و تجاری واحد به فعالیت‌های صنعتی و تجاری بپردازند.

- کاهش پرداخت بیمه پزشکی پایه برای کارکنان
- تشویق محلی‌ها برای حمایت از مستاجران در زمینه کاهش اجاره برای خانوارهای صنعتی و بازرگانی، به عنوان مثال از طریق کاهش و معافیت مالیات استفاده از زمین شهری

اداره هواپیمایی کشوری چین (CAAC) نیز سیاست‌های مالی را برای کمک به صنعت هواپیمایی کشوری چین اجرا کرده که شامل کاهش مالیات و اختصاص یارانه‌هایی برای کاهش ریسک‌های کسب و کاری است که بنگاه‌های هواپیمایی با آن مواجه هستند.

دولت‌های محلی در سطح استانی و شهری، سیاست‌های تسهیم ریسک اعتباری برای افزایش میزان اختصاص وام بانکی به بنگاه‌های کوچک و بزرگ را معرفی کرده‌اند. این روش که در آن بخشی از ریسک اعتباری را دولت‌های محلی می‌پذیرند با هدف تقویت انگیزه بانک‌ها برای وام دادن به بنگاه‌های کوچک و متوسط و برای یک بازه زمانی موقت استفاده شده است.

منابع:

- International Monetary Fund, November ۲۰۲۱, “Tourism in the Post-Pandemic World, Economic Challenges and Opportunities for Asia-Pacific and the Western Hemisphere”.
- World Economic Forum, February ۲۰۲۱, “Tourism industry experts fear long road to recovery”.
- World Travel and Tourism Council, February ۲۰۲۱, “Covid-۱۹ related Policy Shifts Supportive of Travel & Tourism Sector”.